

מאריק שרון ועד לחורבן בית שלישי או מן הפוסטר דרך הסמל או הפסל.

בפניה בעלת אימפקט מידי אל קהל-רחב יש מעין מכה. מכה, משהו מידי נקלט ומתעכל - מהר - עובר ומפנה מקומו למכה אחרת, וחוזר חלילה. האפקט - מידי, מוצלח, מדובר, נשכח ואולי מוזכר, מידי פעם. ההבדל שבין עיתונאות לספרות (טובה או רעה זה עניין לדיון אחר) בפיתוח מסוים, בסיגנון וניכור הופך אותה מכה למין סמל. האימפקט - קטן, גם - קהל המבינים קטן, אך רישומו של - סמל נשאר... - ואז קורה הדבר, או שלא - קורה. במקרה הספציפי שלנו זה קורה. הסמל מעורר אסוציאציה, הסיפור הופך צורה והבשורה ליותר ויותר מופנמת ואישית. קהל המבינים והמשתתפים קטן עוד יותר. החויה הופכת חומר. הסיפור - (המכה) רחוק רחוק כאבן שנזרקה למים, ונשאר רק המעגל הגדול, האחרון. זה שהוקפא והפך לגל-עד אישי-מאוד. זה שאנחנו חפצים לקרוא יצירת-אמנות.

שלבנים

1. הערב - מוקד עם שרי-הבטחון, אני רוצה להשיג את ההבעה : הזאת עם "טיק". מצלם - 19 - צילומים, השגתי שלב א. פוסטר - צילום - עם קטע משירו של נ. אלטרמן "חרפה" מתוך "שמחת עניים".

2. שרון בעיני - חורבן. ראיתי עבודתו בפיתחת רפיח, עזה והגדה. סמלו הוא בולדוזר. באדמה שעבר אין - אנכי ואין "אדם אינו אלא תבנית נוף מולדתו". (טשרניחובסקי)

3. אני מסגנן חורבן בטכנולוגיה.

4. מתוך הגרוטאות וההרס מחסים עמודים (עמודים, מקדש, פרתנון, פעם), של פולקלור ונוסטלגיה כקונטרה פונקט למחסום העמודים הצונן והמאיים. את - מסך הטלוויזיה עם חזיר קבוע מחליפה זכוכית רפלקטיבית - המגיבה לאור - לשמש, לסביבה ולמשתקפים בה; כל אחד חזיר על-פי תורו וחוזר חלילה חורבות בית שלישי בפרוץ המאה-העשרים-ואחד ואודיסיאת אלפיים השנז תחזור.

„חרפה, על רבבות אחים הנך מוקעת!
בצלקתם בערת ועל גבם מוכה את! כי
הבלים סימאום! כי אוילים רמום! כסי
אותם, חרפה! אל יודע מאום!
(נ. אלתרמן)

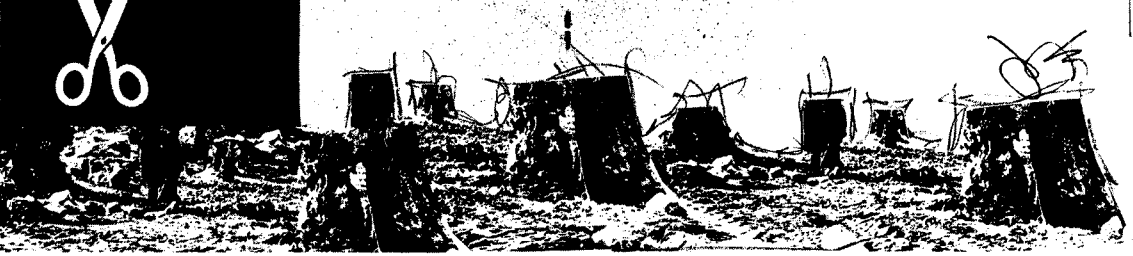
NEW-SODOM

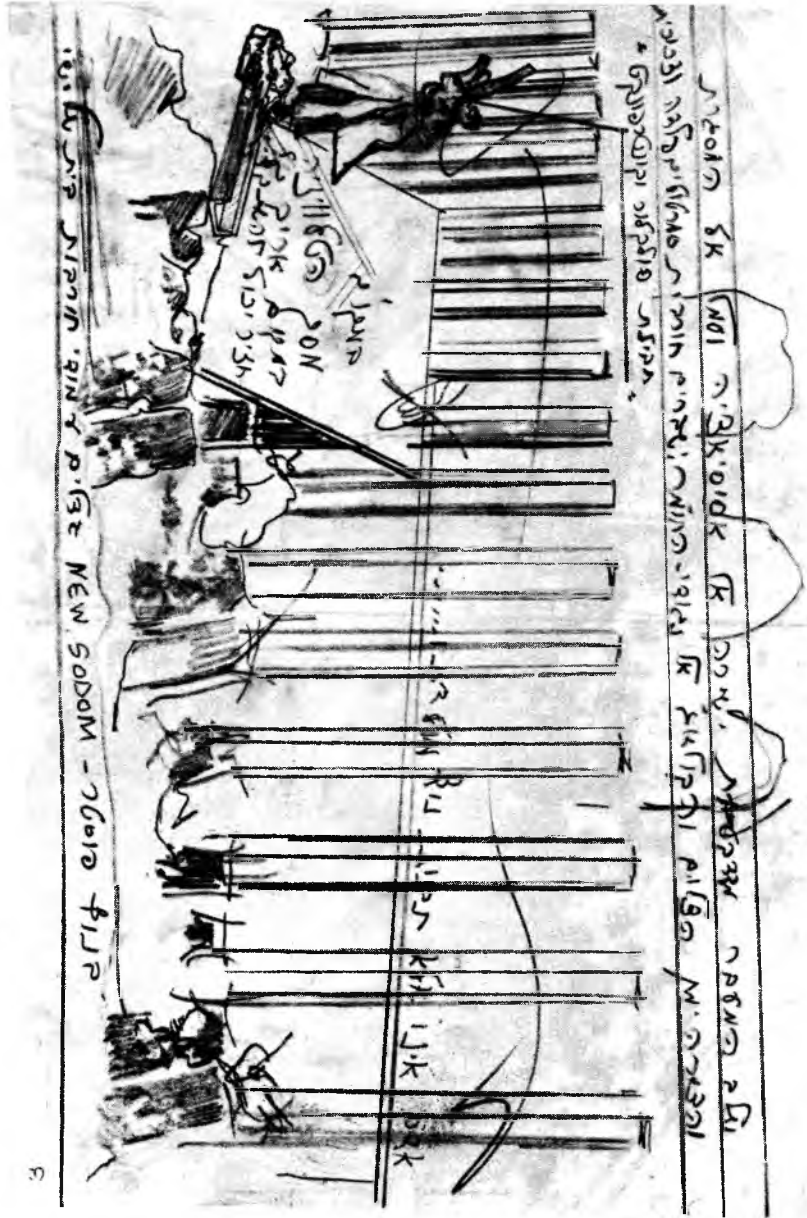
PAPA DOC

זאקין

אזאק אינו' אסא תקנינו נאף אנצטרו...

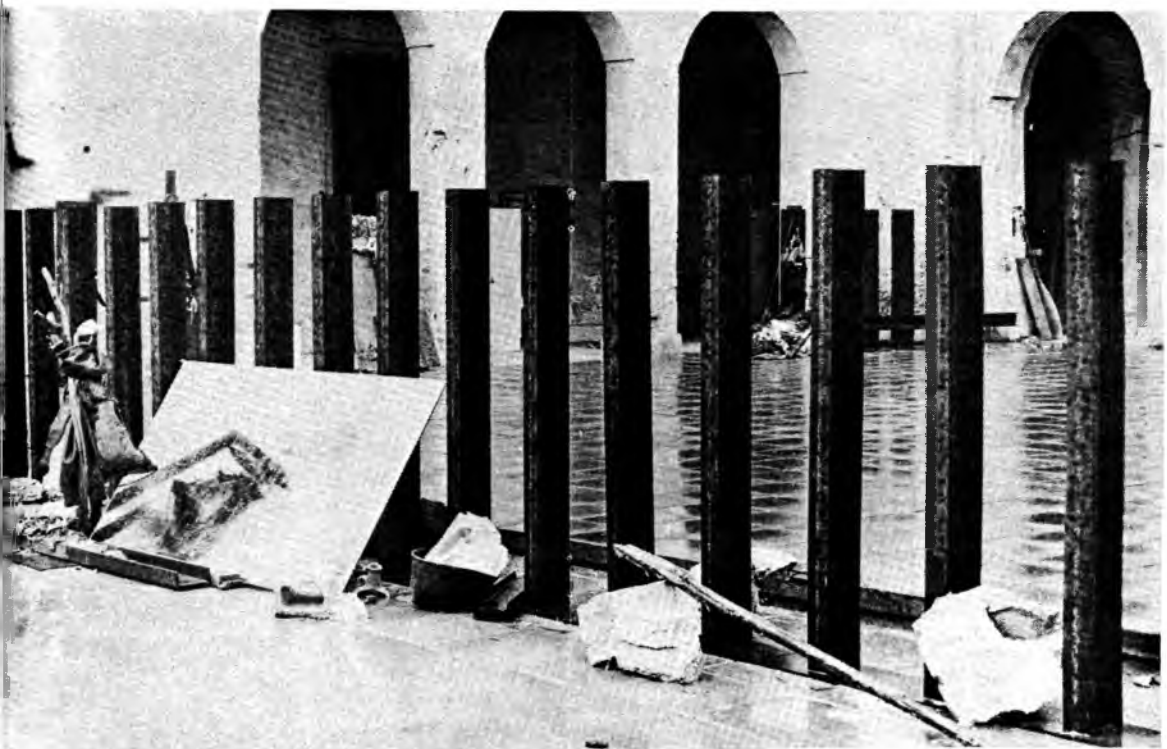
TO MARKIN/81

3

יגאל תומרקין: פלאקאט פוליטי

יגאל תומרקין: פלאקאט פוליטי